

10 к л а с
Українська
література
(профільний рівень) (140 год, 4 год на тиждень)

Календарно-тематичне планування для 10-го класу складено відповідно до Програми для профільного навчання учнів загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання. Українська література: 10–11 класи. – Профільний рівень / Усатенко Г. О., Фасоля А. М. (Наказ МОН України № 1407 від 23. 10. 2017 р.).

Обов’язкова кількість видів контролю

	I семестр	II семестр
Контрольні роботи у формі:	4	4
∞ контрольного класного твору; ∞ виконання інших завдань (тестів, відповідей на запитання тощо)	1 3	1 3
Уроки мовленнєвого розвитку	2 (у+п)	2 (у+п)
Уроки позакласного читання	2	2
Уроки літератури рідного краю	2	2
Уроки виразного читання	1	1
Перевірка зошитів	4	5

I семестр

Пор. №	Дата	Зміст програмового матеріалу	Приміт
Вступ			
1		<i>Читацький практикум.</i> Література як одна з форм естетичного освоєння дійсності. Взаємодія літератури та інших видів мистецтва. Діалогічні взаємини автора і читача.	
2		Читання та його види. Особливості читання в добу цифрових технологій. Діалогічне прочитання художнього твору.	
3		<i>Повторення вивченого.</i> Чинники зміни культурноісторичних епох і літературних напрямів. Питання періодизації літератури. Особливості періодизації української літератури (основні риси). Стильові особливості літературних періодів.	
4		Літературні напрями і стилі давньої і нової української літератури XI – першої половини XIX ст.: світоглядні й естетичні засади, провідні жанри.	

5		Реалізм як літературно-мистецький напрям у європейській та українській літературі. Етапи становлення. Реалізм як художній метод відтворення дійсності. Головні риси реалізму як методу. Суспільно-історичний контекст становлення й розвитку реалізму другої пол. XIX ст. ТЛ: реалізм як напрям і метод (<i>поглиблено</i>).	
Українська література II пол. XIX ст.			
6		Переважання епічних прозових жанрів; соціальна проблематика; актуалізація різностанових проблем; конфлікт людини і середовища тощо. Погляди на літературу як важливий чинник у формуванні національної самосвідомості, боротьбі за соціальні зміни.	
7		Реалізм в українській літературі 70–90-х років XIX ст. (І. Нечуй-Левицький, Панас Мирний, Б. Грінченко, І. Франко): відображення життя у формах самого життя. Ідейні й моральні пошуки особистості, спроби розв’язати суперечність між ідеалом та соціальною дійсністю.	
8		Жанрова і тематична різноманітність. Оновлення художніх засобів. Поняття про художній тип. Українська література 70–90-х років XIX ст. в загальноєвропейському та світовому контексті. ТЛ: типізація; художній тип.	
9		Іван Нечуй-Левицький. Життя митця і його творчість як новий імпульс української літератури (І.Франко: «Колосальне всеобіймаюче око України»).	
10		«Кайдашева сім’я» – соціально-побутова повість-хроніка. Реалізм твору, сучасна (вічна) актуальність проблеми батьків і дітей. ТЛ: соціально-побутова повість.	
11		<i>Урок мовленнєвого розвитку.</i> Усний переказ епізоду повісті «Кайдашева сім’я».	
12		Колоритні людські характери в повісті.	
13		Українська ментальність, гуманістичні традиції народного побуту й моралі.	
14		Ствердження цінностей національної етики засобами комічного. «Сміх крізь сльози» як ідейна домінанта твору. Сценічне життя повісті. ТЛ: засоби змалювання комічного (<i>поглиблено</i>).	

15		Урок позакласного читання. І. Нечуй-Левицький. «Гетьман Іван Виговський».	
16		Читацький практикум. Прозовий епічний твір великої форми. «Ключі» до прочитання. Лист другу про прочитане.	
17		Панас Мирний. Огляд життя і творчості.	
18		«Хіба ревуть воли, як ясла повні?» – перший соціальнопсихологічний роман в українській літературі. ТЛ: соціально-психологічний роман.	
19		Особливості композиції роману: хронологічна послідовність та історичні відступи. Проблематика твору.	
20		Вихід героя за рамки «родинного кола». Психологічне дослідження формування характеру, духовний злам Чіпки під впливом соціальних обставин. ТЛ: методи аналізу художнього твору (зокрема, елементи психоаналітичного методу).	
21		Урок мовленнєвого розвитку. Складання анкети головного героя роману «Хіба ревуть воли, як ясла повні?».	
22		Характеристика інших персонажів роману.	
23		Особливості стилю письменника: епічність, ритмічність прози, реалістичність зображення психології персонажів, майстерність пейзажів.	
24		Значення творчості Панаса Мирного для розвитку української літератури.	
25		<i>Контрольна робота.</i> Творчість І. Нечуя-Левицького, Панаса Мирного (тестування).	
Драматургія і театр ХІХ ст.			
26		Тяглість драматургічної традиції в Україні. Шкільна драма ХVІІІ ст. Інтермедії. Вертепна драма. Драматургія І половини ХІХ століття. Народна драма І. Котляревського. ТЛ: драма як рід літератури. Витоки драми як виду мистецтва (від античної драми та народної драми).	

27	Новаторський характер української драматургії другої половини XIX ст. Соціально-побутові та історичні драми й комедії М. Кропивницького, М. Старицького, Івана Карпенка-Карого, Панаса Мирного та ін. Родина Тобілевичів і український театр. Зв'язок театру з музикою, сценічними декораціями, одягом тощо. ТЛ: театр як вид сценічного мистецтва та установа, яка здійснює сценічні вистави.	
----	--	--

28	Розвиток драматургії: соціально-побутові та історичні драми і комедії М. Старицького, М. Кропивницького, Панаса Мирного та ін. <i>(оглядово)</i>.	
29	Створення професійного театру в Галичині (1864). Перша народна артистка України Марія Заньковецька. Роль професійного театру у розвитку національної культури.	
30	Життєвий і творчий шлях Івана Карпенка-Карого. Багатогранність діяльності. Жанрова різноманітність творів: трагікомедії («Сто тисяч», «Мартин Боруля»), сатирична комедія («Хазяїн»), соціально-психологічна драма («Безталанна»), історична трагедія («Сава Чалий»). Івана Карпенко-Карий і «театр корифеїв». Драматургічне новаторство письменника. ТЛ: трагікомедія як жанровий різновид драми. Драма і театр. Історія українського театру.	
31	Комедія «Хазяїн». Головний конфлікт комедії – суперечності суспільства, у якому одиниці стають мільйонерами, а більшість – жебраками. Терентій Пузир як утілення некерованого прагнення накопичення матеріальних статків. Мамона («багатство, земні блага») як тема, ідея і головний персонаж комедії.	
32	Морально-етичні конфлікти в родині Пузиря. Соціальний конфлікт між мільйонером та його працівниками, наймитами. Проблема соціально відповідального підприємництва. Позачасовіть проблематики комедії. Сучасна інтерпретація. Сценічне життя комедії в сьогоденні. Значення творчості Івана Карпенка-Карого.	

33		«Мартин Боруля» (оглядово). Проблематика зміни соціальної ролі і статусу, яка не пов'язана з походженням людини (Мольєр «Міщанин-шляхтич», анонімне сатиричне оповідання XVIII ст. «Доказательство Хама Данієла Кукси потомственного», М. Куліш «Мина Мазайло»).	
34		Борис Грінченко. Письменник, педагог, лексикограф, літературознавець, етнограф, історик, публіцист, громадсько-культурний діяч. Б. Грінченко як редактор «Словаря української мови». Педагогічна діяльність Б. Грінченка, зокрема у Всеукраїнській вчительській спілці. Роль товариства «Просвіта» у суспільно-політичному житті України.	

35		«Без хліба» – морально-етична проблема на межі голоду рідних і порушення заповіді «не укради» в образі селянина Петра; почуття власної гідності «маленької людини» – образ дружини Горпини як носія етичних чеснот; образ сільської громади, яка зрозуміла зізнання Петра, як мудрого й гармонійного середовища у вирішенні морально-етичних проблем; особливості реалістичного письма у розкритті соціальних проблем та душевного стану героя. «Сам собі пан» – маніфест людської гідності. Засоби типізації образу селянина Данила. Реалістичність зображення. Актуальність проблематики оповідання. ТЛ: малі епічні жанри – оповідання (поглиблено).	
36		Аналіз поезій «Доки?», «До народу», «До праці».	
37		«Моє щастя» – життєве і мистецьке кредо автора; маніфест щирих почуттів і відданої праці своєму народові як істинні цінності митця. «Весняні сонети» – ідея єдності природи і душевного стану людини; образ весняної оновленої природи як символічна паралель із надіями в житті ліричного героя. Образи природи як психологічний паралелізм у літературі романтизму та реалізму. ТЛ: цикл сонетів.	
38		Читацький практикум. Ліричний (ліро-епічний) твір. «Ключі» до прочитання. Рецензія як одна з форм читацьких рефлексій.	
39		<i>Контрольна робота.</i> Творчість І. Карпенка-Карого, Б. Грінченка (тестування).	

Українська література кінця XIX – початку XX ст.

40		Характеристика змін у суспільно-політичному і культурному житті. Основні тенденції розвитку української літератури: неонародницька (С. Васильченко, В. Самійленко, Б. Грінченко, А. Тесленко) і модерністська (П. Карманський, М. Яцків, М. Черемшина, М. Коцюбинський, В. Стефаник, О. Кобилянська, В. Винниченко та ін.) течії. Герой української літератури 10-х років XX століття: традиційне і новаторське.	
41		Модернізм як естетична революція та етапність у розвитку самого поняття мистецтва. Мистецтво як окремішня дійсність (модерністське гасло «мистецтво для мистецтва»). Модернізм як соціальне бунтарство: ідеї емансипації, ніцшеанства (вдосконалення людини через зміцнення духу і волі), проникнення в глибини психології людини. ТЛ: модернізм як напрям мистецтва.	
42		Модернізм як розрив із традицією класичної літератури – пошук нових виражальних засобів: жанри, символічні образи, тип оповіді.	
43		Імпресіонізм, експресіонізм, символізм, неоромантизм як різні напрями модернізму. Модернізм у живописі, архітектурі, вжитковому мистецтві. ТЛ: імпресіонізм як метод і напрям. Імпресіонізм як реалістичне письмо в живописі і літературі (безпосередня фіксація вражень).	
44		Іван Франко. Важливі етапи життєвого і творчого шляху І. Франка. Багатогранність громадської і творчої діяльності. Вплив І. Франка на культурне і політичне життя в Україні. Епістолярії про І. Франка.	
45		Тематична і жанрова різноманітність поезії І. Франка. Шлях І. Франка до модернізму. «Поетична суперечка» з М. Вороним. (Послання М. Вороного «Іванові Франкові»). Ліричний герой громадянської лірики І. Франка – борець проти соціального і національного гноблення («Каменярі», «Земле моя, всеплодющая мати»).	
46		Патріотизм, національна ідея в поезії «Україна» зі збірки «З вершин і низин». «Декадент» – поетичне кредо І. Франка. Присвята В. Щурату. Вираження життєствердної позиції ліричного героя-митця.	

47		Поема «Мойсей» – філософське осмислення історичного шляху українського народу. Віра в його щасливе майбутнє. Проблематика твору. ТЛ: біблійні образи в літературі.	
48		Пролог до поеми – заповіт Франка українському народові. Елементи автобіографізму та авторефлексії у творі.	Вивчити напам'ять «Пролог» поеми.

49		Збірка «Зів'яле листя» – «лірична драма». Широка емоційна гама почуттів ліричного героя, утвердження невмирущості людських почуттів, піднесення чистого й безкорисного кохання («Ой ти, дівчино, з горіха зерня», «Чого являєшся мені...»). Домінантні образи поезії. Значення інтимної лірики у творчості І. Франка.	Вивчити напам'ять поезії (на вибір).
50		«Легенда про вічне життя». Змістовий зв'язок твору із поезією збірки «Зів'яле листя». Драматизм людських стосунків, роздуми про взаємність кохання.	
51		Урок виразного читання. Декламування поезій І. Франка.	
52		Контрольна робота. Письмовий твір на одну з тем: «Народна поетика – живлюще джерело інтимної лірики Івана Франка», «Актуальність поеми “Мойсей” І. Франка для сьогодення», «Гуманістичний пафос та новаторський характер поезії І. Франка».	
53		Франко-перекладач. Переклади творів давньогрецьких поетів, Мільтона, Байрона, Гете, Гайне, Гюго, Міцкевича.	
54		Оповідання «Сойчине крило». Синтез епосу, лірики і драми. Випробування героїв першим коханням. Пристрасть і бажання виправити помилку життєвого вибору спокійного усталеного життя та холодного «естетства».	
55		Зв'язок психологічної колізії новели із проблемою гри та природності. Психологічна трансформація персонажа як ствердження того, що людина може залишатись гідною свого імені.	
56		Урок позакласного читання. І. Франко. «Перехресні стежки».	
57		«Украдене щастя» – соціально-психологічна драма. Найвизначніший сценічний твір Франка. Сюжет драми, головні герої, конфлікт у творі, проблематика.	

58		Внутрішня й міжособистісна гармонія особистості як ідейна домінанта твору. Глибина почуттів і драма героїв. Соціальні витоки особистої драми. Засоби художнього вираження почуттів. Сценічне життя драми. Богдан Ступка у ролі Миколи у постановці Київського драматичного театру імені Івана Франка.	
59		<i>Читацький практикум.</i> Соціально-психологічна драма. «Ключі» до прочитання. Рецензія на театральну постановку драматичного твору.	
60		<i>Контрольна робота.</i> Прозова і драматургічна творчість І. Франка (<i>розгорнуті відповіді на запитання</i>).	
61		Творчість І. Франка в загальноєвропейському і світовому контекстах.	
62–63		<i>Уроки літератури рідного краю.</i> Літературні персоналії територіальної громади (драматургія).	
64		Повторення та узагальнення вивченого.	

ІІ семестр

Пор. №	Дата	Зміст програмового матеріалу	Приміт
65		Імпресіонізм творчості М. Коцюбинського, М. Черемшини, В. Винниченка.	
66		Риси модернізму в літературі: особлива увага до внутрішнього світу особистості; проголошення самоцінності людини та мистецтва; надання переваги творчій інтуїції; розуміння літератури як найвищого знання, що здатне проникати у найінтимніші глибини існування особистості і одухотворювати світ; пошук нових засобів у мистецтві (метамова, символіка, міфотворчість тощо).	
67		Михайло Коцюбинський. Загальний огляд життя і творчості. Формування художнього світогляду М. Коцюбинського – від реалізму до модернізму.	
68		«Intermezzo» – яскравий приклад синкретизму творчої палітри М. Коцюбинського. Жанрова особливість твору: новела з ознаками «поезії в прозі». Нові художні принципи зображення героя – від знаковості сюжету до знаковості мікрообразу – його смислотворчої сутності, де панує слово та почуття персонажа, суб'єктивне бачення себе та навколишнього світу. ТЛ: психологічна новела.	

69		Зіставлення двох світів: людського, дисгармонійного, смертоносного, і гармонійного, досконалого, життєствердного світу природи. Зображення природи як засобу відтворення психологічного стану героя. Фізичне та душевне одужання героя, його наснага до активної праці та боротьби. Глибокий ліризм новели, інтонаційне багатство її мови, символізм. Колір як композиційний чинник у новелі.	
70		Поетика імпресіонізму у повісті «Тіні забутих предків»: «Весь світ був як казка повна чудес, таємнича, цікава й страшна» (М. Коцюбинський). Краса рідної землі, гармонія людини і природи. Поєднання фантастичного та реального у творі. Поезія народних звичаїв,	

		вірувань, обрядів, їхній вплив на життя гуцулів.	
71		Система образів твору. Образи-символи як засоби індивідуалізації героїв. Самобутність модерної поетики повісті.	
72		Кохання Івана та Марічки, їхнє світовідчуття і світоуявлення. Ідея незнищенності духовного начала в житті. Фольклорне тло твору. Образи. Художньо-стильові особливості повісті.	
73		Значення творчої спадщини М. Коцюбинського для розвитку української літератури, її роль у загальноєвропейському контексті.	
74		<i>Урок позакласного читання.</i> М. Коцюбинський. «Що записано в книгу життя».	
75		<i>Читацький практикум.</i> Імпресіоністичний твір. «Ключі» до прочитання. Есе як форма рефлексії про прочитане.	
76		Експресіонізм – літературно-мистецький напрям, для якого характерні посилені увага до внутрішнього світу людини, наголошення на авторському світосприйнятті, нервова збудженість та фрагментарність оповіді, застосування символів, гротеску, поєднання протилежного тощо. ТЛ: експресіонізм.	
77		Морально-етична проблема «провини і покари» у художньому вираженні експресіоністів. Експресіонізм у творчості В. Стефаника, О. Турянського.	

78		Василь Стефаник. Головні етапи життя і творчості. Особливості художнього світогляду письменника. Новела «Камінний хрест» – український екзистенційний вибір між життям і смертю як в особистому, так і в національному вимірах. Образ Івана Дідуха. ТЛ: новела як малий епічний жанр; особливості сюжету і композиції новели.	
79		Довершеність художньої форми. Багатство мови, мистецтво деталі. Символи в новелі. ТЛ: роль символу у новелі.	
80		«Новина» – новела, яка вражає силою емоційного напруження та драматизму. Специфіка типізації образу Гриця Летючого. Художні засоби для розкриття внутрішнього світу героя. Особливості композиції новели.	
81		Значення творчості В. Стефаника для розвою української літератури.	
82		<i>Контрольна робота.</i> Творчість М. Коцюбинського, В. Стефаника (<i>тестування</i>).	
83		Неоромантизм як заперечення побуту «міщанського» життя, втілення мрії про сильну, мужню особистість, яка утверджує себе в протистоянні із суспільною більшістю. Стильові особливості неоромантизму (сюжет, мова творів). ТЛ: неоромантизм.	

84		<i>Читацький практикум.</i> Неоромантичний твір. «Ключі» до прочитання. Літературний блог як форма рефлексії над прочитаним.	
85		Ольга Кобилянська. Огляд життя і творчості. Особливості світобачення і світосприйняття письменниці. Проблематика, ідеї, жанрова палітра творчості (поезія в прозі, повісті, роман).	
86		Новела «Valse melancolique» – тема мистецтва та його впливу на людину, доля талановитого митця в міщанському суспільстві. Жінка як тип нової героїні свого часу. Три жіночі образи як три тенденції модерної емансипації. Естетизм як життєва програма Софії та Ганнусі. Особливості еволюції життєвого кредо Марти.	Вивчити напам'ять уривок із новели (на вибір учителя)
87		Особливості композиції та образно-символічної системи новели. Елементи автобіографізму у творі. Синтез мистецтв у новелі як композиційний прийом і художній образ. ТЛ: синтез мистецтв у літературному творі.	

88		«Людина» – перший твір в українській літературі з розкриття ідей емансипації. Тема долі освіченої дівчини, яка не може змиритися з бездуховністю міщанського середовища.	
89		Особливості характеротворення.	
90		<i>Урок виразного читання.</i> Виразне читання уривка з повісті «Людина».	
91		Творча манера й стиль автора.	
92		О. Кобилянська й українська та західноєвропейська література. Ідеї ніщєанства у творчості письменниці.	
93		Леся Українка. Життєвий і творчий шлях поетеси. Основні мотиви поетичної творчості, її неоромантичний струмінь. Вітаїстична сила, щирість почуттів ліричного героя Лесі Українки – сильної (емоціями, волею, інтелектом) особистості, яка шукає розв’язання найгостріших духовних проблем життя.	
94– 95		Утвердження незламності духу і віри людини в життєвих випробуваннях, змаганні з долею у віршах «Мріє, не зрадь!», «Contra spem spero!». Алєгоричні образи поезій. Романтичний пафос. Афористичність мови.	
96		Утвердження поетичного слова як могутнього засобу у визвольній боротьбі («Слово, чому ти не твердая криця...»). Особливості поетичного стилю письменниці, її новаторство у галузі ритміки, строфіки.	

97		Новаторство Лесі Українки в драматургії, її інтерпретації образів світової літератури. Драма-феєрія «Лісова пісня». Оригінальність жанру. Фольклорно-міфологічна і філософська основа твору. Авторська рецепція українських міфів. ТЛ: драма-феєрія.	
98		Єдність трьох світів – композиційна особливість «Лісової пісні».	
99		Романтично-міфологічний образ Мавки.	
100		Роздвоєність душі Лукаша.	
101		Бездуховність і байдужість до краси в образах Килини та матері Лукаша.	
102		«Кассандра» – новаторство в жанрі драматичної поеми. Авторська інтерпретація образу Кассандри – античної віщунки. ТЛ: драматична поема.	

103		Етичні, психологічні переживання особистості у час вибору – наскрізна ідея драми. Елементи автобіографізму у творі. Художні засоби для розкриття внутрішніх переживань і сумнівів головної героїні.	
104		Творчість Лесі Українки в контексті української і західноєвропейської літератури.	
105		<i>Читацький практикум.</i> Переклад художніх творів. Запозичення світових сюжетів. Відгук про твір, перекладений українською (І. Франка, Лесі Українки та інших).	
106		<i>Контрольна робота.</i> Творчість О. Кобилянської, Лесі Українки (<i>літературний диктант і розгорнуті відповіді на запитання</i>).	
107		Символізм як різновид модернізму. Ідейна настанова – вихід за межі буденності, прагнення «не описати, а оспівати стан душі» (М. Вороний). Філософська основа (оглядово). Ж. Мореас, «Маніфест символізму» (1886).	
108		Угрупування «Молода муза», «Українська хата» (М. Вороний, Олександр Олесь, Д. Загул, П. Тичина та ін.) Піднесення конкретного образу до рівня символу. Ідея самоцінності мистецтва. Витонченість поетичної форми.	
109		Володимир Винниченко – громадський і політичний діяч. Загальна характеристика творчості: проблематика, жанрове розмаїття, стилеві особливості.	
110		Новела «Момент» (Із оповідань тюремної Шехерезади). Філософський зміст, проблематика. Імпресіоністична манера письма автора. Особливості композиції.	
111		Символічні образи. Ідея цінності почуття кохання; усвідомлення скороминущості щастя. ТЛ: символ і художній образ.	
112		<i>Урок мовленнєвого розвитку.</i> Усний твір-характеристика персонажа новели «Момент».	
113		Творчість В. Винниченка в загальноєвропейському контексті. В. Винниченко – художник.	
114		Павло Тичина. Поетична спадщина П.Тичини – одна з вершин української поезії ХХ століття. Трагізм життєвого і творчого шляху митця у тоталітарній системі. Жанровостилістичне багатство, ідейно-художнє новаторство митця. П. Тичина – найбільший модерніст 20-х років ХХ століття. Особлива поетика Тичинівського вірша: мелодика слова і музики.	

115		Збірка «Сонячні кларнети» – подія європейського масштабу. Художнє осягнення ліричним героєм гармонії світу і дисонансів революційної дійсності в збірці «Сонячні кларнети». ТЛ: символізм як різновид модернізму.	
116– 117		Єдність природи, почуттів людини й музики у поезіях «Арфами, арфами...», «Ви знаєте, як липа шелестить...», «Пастелі».	
118		<i>Урок мовленнєвого розвитку.</i> Написання асоціативного етюду, викликаного певним художнім образом.	
119		Глибина почуттів ліричного героя у поезії «О панно Інно...» та художні засоби вираження.	
120		«Пам'яті тридцяти» – збірний образ ліричного героя. Історична основа поезії. Образно-символічне вираження ідеї твору.	
121		Василь Стус про Павла Тичину: «Феномен доби (сходження на Голгофу слави)» (<i>оглядово</i>).	
122		Симфонія «Сковорода». Історія написання твору. Сковородинівська барокова традиція в українській літературі. Жанрове новаторство. ТЛ: жанр – поема-симфонія.	
123		Афористичність, алегоризм і символізм поеми. Ідея вічного пошуку гармонії буття в поемі. Прийом монологу як спосіб саморефлексії автора.	
124		<i>Контрольна робота.</i> Творчість В. Винниченка, П. Тичини (<i>тестування</i>).	
125		<i>Урок позакласного читання.</i> С. Процюк. «Десятий рядок».	
126		Богдан Лепкий. Огляд життя і творчості митця.	
127		Трилогія про Івана Мазепу у 3-х томах і 5-ти книгах: «Мотря», «Не вбивай. Батурин», «Полтава», «З-під Полтави до Бендер. Крутіж». Іван Мазепа – як «золота доба» Гетьманщини. ТЛ: трилогія; поняття хронотопу; історичний роман (<i>поглиблено</i>).	
128		Історичні факти і художній вимисел у трилогії. Образ степу в романі й в українській літературній традиції та фольклорі.	
129		Образ Мотрі Кочубей як вияв дилеми між коханням і владою.	

130		Ісмаїл Гаспринський. Життєвий і творчий шлях визначного кримськотатарського педагога, громадського діяча, редактора, публіциста, письменника (<i>оглядово</i>). Видавнича діяльність. Газета «Терджиман». Педагогічна діяльність. Просвітянський рух народів ісламського Сходу – джадидизм.	
131		Історичне оповідання «Арслан киз» («Дівчина-левиця») як прояв культурної емансипації кримськотатарського народу.	
132		Гульджемал – дочка Іззета-аги із Учтурфана – головна героїня твору, мусульманський аналог французької народної героїні Жанни д'Арк.	
133		Проблема взаємодії традицій та викликів нового часу й емансипації у творі.	
134		<i>Контрольна робота.</i> Письмовий твір на одну з тем: «Фольклорні елементи в романі Б. Лепкого “Мотря”», «Історична основа та жанрові особливості твору І. Гаспринського “Арслан киз” (“Дівчина-левиця”)».	
135– 136		<i>Уроки літератури рідного краю.</i> Літературні персоналії територіальної громади (проза).	
137– 139		Аналіз досягнення визначених цілей навчання, ролі вивченого для читацького й особистісного розвитку.	
140		Підсумковий урок.	